Td 008_16

Σαρανταπέντε μάστοροι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρι καταπιάστηκαν, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
οληερίτσα δούλευαν, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
πουλάκι πάει κι κόνιψι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
δεν κελαηδούσε σαν πουλί, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
θα φάει του μάστορ' την καλή, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Τα μαθητούδια τ' έστιλνι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Καλημέρα σου μάστορά μ', *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Το δαχτυλίδι μ' έπισι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Αρχίν'σαν πέτρες σα βροχή, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Ως τρέμει το κορμάκι μου, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
ως τρέχ' το αιματάκι μου, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητούδια
γιοφύρι καταπιάστηκαν γιοφύρ' δε θα στιριώσουν
οληερίτσα δούλευαν το βράδυ βράδ' γκριμούσε
πουλάκι πάει κι κόνιψι στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσε σαν πουλί μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο γιοφύρ' δε θα στιργιώσει
θα φάει του μάστορ' την καλή του μάστορ' τη γυναίκα.

Τα μαθητούδια τ’ έστιλνι να παν να τη φωνάξουν.
Καλημέρα σου μάστορά μ’ κι τι με καλοκράζεις.
Το δαχτυλίδι μ’ έπισι στην πρώτη την καμάρα.
Αρχίν’σαν πέτρες σα βροχή κι οβίδες σα χαλάζι.
Ως τρέμει το κορμάκι μου να τρέμει το γιοφύρι
ως τρέχ’ το αιματάκι μου να τρέχουν κι οι διαβάτες.